

Η θάλασσα

Από μικρός την αγαπούσα τη θάλασσα. Τα πρώτα μου βήματα στο νερό τα έκανα, που λένε. Το πρώτο μου παιχνίδι ήταν ένα κουτί από λουμίνια μ' ένα ξυλάκι ορθό στη μέση για κατάρτι, δυο κλωστές για παλαμάρια κι ένα φύλλο χαρτί για πανάκι.

Αργότερα έγινα πρώτος στο κουπί, στο κολύμπι πρώτος· τα λέπια μου έλειπαν.

- Μωρέ γεια σου, κι εσύ θα μας ντροπιάσεις όλους! έλεγαν οι γε-ροναύτες, όταν μ' έβλεπαν να τσαλαβουτώ σαν δελφίνι.

Ναι, την αγαπούσα τη θάλασσα. Οταν έβλεπα καράβι να σηκώνει την άγκυρα, να βγαίνει από το λιμάνι και ν' αρμενίζει στ' ανοιχτά. . . , η ψυχή μου πετούσε θλιβερό πουλάκι επάνω του. Τα φουσκωτά πανιά, τα σκοινιά, τα πόμολα που άφηναν φωτεινή γραμμή ψηλά, με φώναζαν να πάω μαζί τους, μου έταζαν άλλους τόπους, ανθρώπους άλλους, πλούτη, χαρές...

Ακόμη και την ώρα που ερχόταν πικρό χαμπέρι στο νησί και ο πνιγμός πλάκωνε τις ψυχές όλων... · όταν έβλεπα τα ορφανά παιδιά στους δρόμους και τις μαυροντυμένες γυναίκες· όταν άκουγα να διηγούνται ναυαγοί το μαρτύριο τους, πείσμα μ' έπιανε που δεν ήμουν κι εγώ μέσα.

A. Καρκαβίτσας, από τα λόγια της πλώρης (διασκευή)

Ερωτήσεις κατανόησης

1. Τι ήταν το πρώτο παιχνίδι του συγγραφέα;
2. Ποιο επάγγελμα πιστεύεις ότι ήθελε να ακολουθήσει ο συγγραφέας;
3. Να δώσεις έναν άλλο τίτλο στο κείμενο.
4. Γιατί ο συγγραφέας αγαπούσε την θάλασσα;

Ένα γατάκι στον καθρέφτη

Από τη γειτονιά μας έδωσαν ένα γατάκι. Ένα χαριτωμένο άσπρο γατάκι, με πολύ μακριά μουστάκια, εξυπνότατο και ζωηρότατο.

Ναι, αλλά αυτό το έκτακτο γατάκι είναι τάχα κι ευτυχισμένο; Σεις τώρα θα νομίζετε πως είναι, αφού τ' αγαπάμε όλοι τόσο. Το γατάκι μας όμως δεν είναι τέλεια ευτυχισμένο! Κάτι του λείπει! Κι αυτό είναι η συντροφιά των δικών του, των ομοίων του - η αγκαλιά κι η περιποίηση της μητέρας του, τα παιχνίδια και τα μαλωματάκια των αδελφιών του.

Προχτές λοιπόν είδ' έναν δικό του: Είδε τον ίδιο τον εαυτό του στον καθρέφτη. Κι είναι αδύνατο να φαντασθείτε την έκπληξη και τη χαρά του! Άρχισε αμέσως να μυρίζει, να φιλά, να γλείφει και να ορμά για παιχνίδια. Ω, ναι! του έφτανε κι αυτό για να παρηγοριέται το δυστυχισμένο μου γατάκι!

Γρηγόριος Ξενόπουλος από τις Αθηναϊκές επιστολές (διασκευή)

Ερωτήσεις κατανόησης :

1. Τι λείπει από το γατάκι και δεν είναι ευτυχισμένο;
2. Τι έκανε το γατάκι όταν είδε τον εαυτό του στον καθρέφτη;
3. Έχεις δει ποτέ κάποιο αστείο περιστατικό με ένα ζωάκι;
4. Τι ζωάκι θα ήθελες να έχεις στο σπίτι σου και γιατί;

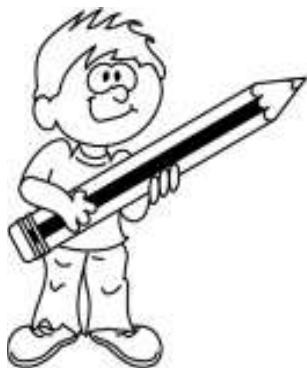

Ο φίλος μου ο Στρατής

Λίγο κοντούλης, με σγουρά μαλλάκια και πράσινα ζαβολιάρικα ματάκια. Αυτός είναι ο φίλος μου ο Στρατής. Ένα πειραχτήρι, ένας κατεργαράκος, ένας καλόκεφος, αστείος φιλαράκος. Όταν ο Στρατής γελά, το γέλιο του αντηχεί σε ολόκληρη τη γειτονιά. Σύντροφος πιστός στη λύπη, στη χαρά, στα άσχημα και στα καλά. Θεωρώ πως είμαι απίστευτα τυχερός που ο Στρατής είναι ο φίλος μου ο καλός.

Ερωτήσεις κατανόησης :

1. Πώς περιγράφεται εξωτερικά ο Στρατής;
2. Ποια είναι τα στοιχεία του χαρακτήρα του Στρατή;
3. Πώς πιστεύεις ότι αισθάνεται το παιδί που μιλά στο ποίημα για το φίλο του το Στρατή;

Η γιορτή της μητέρας

Την Κυριακή που μας έρχεται είναι η γιορτή της μητέρας. Μας το είπε η δασκάλα μας και μας έδωσε την ιδέα να φτιάξουμε μόνοι μας το δωράκι που θα κάνουμε στις μητέρες μας.

Συμφωνήσαμε με ενθουσιασμό και ριχτήκαμε στη δουλειά. Χαρτόνια, ψαλίδια, μαρκαδόροι, αποξηραμένα λουλούδια ήταν τα απαραίτητα υλικά μας. Στο τέλος της ώρας οι καρτούλες μας ήταν έτοιμες.

Στο εσωτερικό της κάρτας ο καθένας έγραψε ένα δικό του μήνυμα για το ξεχωριστό αυτό πρόσωπο στη ζωή κάθε ανθρώπου, τη μητέρα. Εγώ έγραψα: «Μανούλα, σ' αγαπώ πολύ».

Ένιωθα τύψεις που τον τελευταίο καιρό δεν της είχα πει πόσο πολύ την αγαπώ.

Ερωτήσεις κατανόησης :

1. Τι είπε η δασκάλα στα παιδιά και τι ιδέα τους έδωσε;
2. Ποια ήταν τα απραίτητα υλικά των παιδιών;
3. Τι έγραψε το παιδί στο εσωτερικό της κάρτας και τι το απιδί που μιλάει στο κείμενο;
4. Γιατί το παιδί που μιλά στο κείμενο έγραψε το συγκεκριμένο μήνυμα;